

Z OMAHY NEB.

Krajský výbor "Včelek" v Omaze založen.

V Omaze byl v Česko-slovenské kanceláři dne 16. července na přímou vybídku hlavní úřadovny z New Yorku založen Krajský Výbor pomocného odboru pro Nebraska, Jižní Dakotu, Severní Dakotu, Kansas, Colorado a Wyoming.

Účelem tohoto Výboru jest organizovati české ženy v Americe ku práci pro naši slavnou armádu československou, vybrání příspěvků, rozdělování prací a dohlížeti, aby hotoveny byly věci nejpočetnější a úplně správné. K tomu cíli všechny tři odbočky v Omaze a sice "Včelky Č. N. S.", "Včelky S. Č. K." a "Včelky z Jižní Strany" poslaly své zástupkyně, a tyto ve schůzi 16. července zvolily následující úřednice: Předsedkyně, pí. A. Sedláčková; místopředsedkyně, paní Alžběta Vojtířová (paní tato jest velice horlivá pracovnice, hotová pro českou věc vždy i obět přinést); tajemnice, slečna Růžena Rosická (všeobecně známá a netřeba o ní šířiti slov; ostatně její práce bude za ni mluviti sama); pokladní, paní Mulačová z Jižní Strany, která jest ochotna složit záruku na jakýkoliv obnos v pokladně se nalézající; dohlížitelka práce a nakupovačka pro Omahu, pí. Rynešová, velice činná jak pro Červený kříž, tak i pro Včelky; konečně dohlížitelka práce pro Jižní Stranu, paní Trčová, která — jak sama sdělila — nazývána jest matkou Červeného kříže na Jižní Straně. Mlé působily rozumně její náhledy a jest jistě, že pravá matka Červeného kříže neopustí ani naše hochy. Zde tedy představeny jsou úřednice K. V. V. v Omaze, které sorně se dorozuměly, poněvadž jest jim známo, že pracují pro věc stejnou, a slibují se všech sil svých prospěti našim hochům. Jest opravdovou efi pro české ženy v Americe, že mohou pomáhati udatně, nyní již světově známé armádě československé. Krajský Výbor bez pomoci krajanů a krajanek byl by bezvýznamný, pročž vznášme první žádost našemu milému kraji česko-americkému ve všech výše jmenovaných státech: Až tajemnice naše začne vám podrobně informace, neodkládejte je nepovšimnuté, nýbrž důkladně je prostudujte, a poradte i pomozte nám v našem počínání. Výzva tato týká se všech stran bez rozdílu, tak jako naše armáda Československá jest všestranně svorná, a následkem toho mohutná a nezdohá! Citujeme Kollára, který překrásně píše: "Cesty naše mohou býti rozdílné, jen vůli máme všichni stejnou!"

Krajský Výbor "Včelek" v Omaze.

Z rozvodních mlýnů.

Mary Žáčková podala před časem žádost o rozvod od svého manžela Josefa, obviňuje jej z krutého jednání. Josef Žáček ve své odpovědi, podané ve čtvrtek distriktnímu soudu, sděluje, že oženil se v květnu 1915 a jeho manželka mu tvrdila, že jest rozvedena se svým bývalým manželem, zjištěm v Čechách. Žáček prý, že první manžel jeho ženy jest v ústavu choromyslných.

Benedikt Němec obviňuje svou manželku z lhostejnosti a z krutého jednání a z toho důvodu žádá rovněž o rozvod.

Výkazy o válečné dani z příjmů.

Fiditelové sdružení omašských továrníků, na žádost dohlížitele na vzájemnost pokladního odboru ve Washingtonu, rozasílají dopisy na všechny členy, jež na výkazy o válečné dani z příjmů upozorňují. Vláda odhaduje, že v tomto roce bude na seznam daní přiděleno od pěti do šesti milionů jednotlivců, kteří nikdy federální daně neplatili. Členové sdružení jsou žádáni, aby oznámili všem svým zaměstnancům, kteří vydělávají více než \$800 ročně, že musí své výkazy před 1. březnem vyhotovit a odvést. Továrníci mají své zaměstnance na povinnost tuto po delší dobu upozorňovat, čímž bude pokladnímu odboru značně v jeho úkolu vypomoženo.

Naše návštěvy.

Ve středu, 17. července, na několik okamžiků do našeho závodu návštěvou zavítal pan W. W. Luxa, rolník od Clarkson, Nebr., a dlouholetý člen "Pokroku". Sdělil s námi, že se nalézal na cestě do Minnesoty, kam doprovázel svoji vážně ochuravělou manželku, aby v Rochester u dr. Mayo lékařskému ošetření se podrobila. Za tou příčinou pan Luxa změnil si tam též adresu, tak aby po dobu tam svého pobytu "Deník a Nedělní Pokrok" dostával.

POR. ŠPANIEL OPEROVÁN.

Poručík Oldřich Španiel, velitel zdejší československé vojenské kanceláře, trávil již třetí den v Josefské nemocnici. Po dobu svého pobytu v této zemi požíval obšíř, ale pokud konal agitaci cestu za účelem rozšíření známosti o československé armádě, snášel bolest jako pravý voják beze slova stesku. Když pak převzal řízení kanceláře v Omaze, vyřadil se na objížďku českých osad v Nebrasce, přednášel, vysvětloval, jednal s nastávajícími dobrovolníky, krátce konal svoji povinnost, nedbaje nesnázi, jež mu choroba působila. Konečně však musel se vrátiti do Omahy, kde vyprovodil ještě čtu dobrovolníků na nádraží, ale pak již musel vyhledati lékaře. Obrátil se o radu k dr. P. A. Sedláčkovu, který zjistil, že poručík trpí pokročilým zánětem slepého střeva a že je nutno, aby co nejdříve podrobil se operaci. Poručík Španiel odebral se v úterý do Josefské nemocnice, kde v úterý ráno byl drem. T. J. Dwyerem za asistence dra. Sedláčka operován. Lékaři ujišťují, že operace byla zdárná. Pan Španiel je značně zesláblý a potřebuje nutně klidu, a proto jsou přátelé jeho žádáni, aby případně návštěvy svých láskavě odložili aspoň do neděle. Slečna D. Smolíkova, známá ošetrovatelka z Jižní Strany, nabídnula se s uznání hodnou ochotou, že bude poručíka po dobu jeho nemoci ošetřovati. Nepochybujeme, že se obětavě péči její za dozoru dra. Sedláčka podaří, aby milý host náš v době co nejkratší mohl se ku konání svých povinností zcela uzdraven navrátiti.

Katolické dámy pro Červený kříž.

Nedávno založený dámský kroužek Červeného kříže při osadě sv. Václava, jenž vykonává opravy a předkládání vojenských sweatů a jiné podobné práce, právě obdržel 700 kusů sweatů, které nutno jest opravit. Kroužek tento vykonává práci pro celý stát Nebrasku; jest pochopitelné, že při návalu práce členky Červeného kříže nutně potřebují pomoci, a proto žádají ženy osadní, by každá, která dosti málo může, přidružila se do kruhu jejich. Toto jest velmi nutná a záslužná práce, a právě nyní, kdy toho je nejvíce potřeba, měla by každá žena učiniti něco pro svoji vlast. Kroužek tento se shromáždí každou středu a pátek odpoledne v síni Katolického Sokola, kde vyřizovány jsou různé záležitosti, týkající se Červeného kříže. Proto, ženy české, hleďte, byste dle možnosti nápomoeny byly v práci této. Slušno též podotknouti, že pan Frank Semerád, majitel obchodu

strážním zbožím na 16. William ulici, z ochoty dopravuje sweaty kamkoliv do příbytků pracovnic, začež zaslouží si zajisté plného uznání.

Pozůstatky p. Pavla převezeny do Abie.

Jak jsme dříve již oznámili, zemřel v pondělí večer po krátké nemoci v nemocnici sv. Josefa krajan pan M. J. Pavel, zaopatřen jsa svátostmi unirájících, jimiž posloužil mu důst. F. Tománek, farář katolické osady sv. Růženy v předměstí Brně. Tělesné pozůstatky zesnulého převezeny byly péčí pohrobů p. Franka Jandy do Abie, Nebr., kde konán byl ve čtvrtek ráno pohřeb z katolického kostela za veliké účasti přátel a známých. Pan Pavel uložen byl k poslednímu odpočinku na rodinném lotu místního hřbitova, kde odpovídá jeho první manželka a jiní příbuzní. Pohřební obřady vykonal důst. Kopecký, farář katolické osady v Abie. — Pan M. J. Pavel byl řadu let členem Odvětví Katol. Dělníka v Abie; byl též jedním ze zakladatelů tamní osady a vždy ochotně a hojně přispíval na každý dobrý účel. Narodil se před 66 lety v kraji Časlavském v Čechách, a do Ameriky přijel jako 17-letý jinoch se svými rodiči, kteří po krátkém pobytu na venkově zabrali se větší rozlohu vládních pozemků. Od příjezdu do této země zabýval se farmařením. Později vlastnil též hostince ve Schneyler a konečně byl zaměstnán v různých oborech práce i v Omaze. Poslední léta trávil na odpočinku v našem městě, kde žil s manželkou a dítka mi ve vlastní residenci v čís. 1012 Dominion ul. Zanechává po sobě čestnou památku ve svých zdárných dílech. Smrti jeho zůstala druhá manželka p. Marie Pavlová, a 4 synové a 4 deery, vesměs v rozličných poměrech se nalézající. Jsou to: Pan Václav Pavel, farmář blíž Dwight, Nebr.; p. John Pavel v Bee, Nebr.; a pp. Mike Pavel a Emil Pavel v Abie, Nebr.; pí. Anna Šavříková v Minneotě, pí. Marie Lorenzová v Abie, Nebr., pí. Emma Rezníčková a pí. Helena Vybíralová z Morse Bluffs, Nebr. Dále zanechal po sobě tři nevlastní syny, pp. Aloise, Jana a Stanislava Jelínka, a dvě deery; pí. Wm. H. Schellbergoven, manželku hlavního ředitele Union Stock Yards Co. a pí. K. Bobkovicou, manželku známého správce Tučkovy lékárny na 13. a Castellan ul. v Omaze. Všem pozůstalým platí naše upřímné efitné soustrast!

Osobní.

Tyto dny vrátila se do svého domova paní B. W. Bartošová z deji návštěvy příbuzných v Belleville, Kans., a přivezla s sebou svoji sestru, která v rodině Bartošových stráví své prázdniny. — Paní Jos. Březičková odjela tento týden na několika-denní návštěvu přátel do Weston, Nebr.

City, proto telegrafoval matince, že jedine tam mohla by se s ním sejit. Paní Hladíková neviděla svého syna po 9 let, proto není divu, že použila této příležitosti a zajela si v průvodu deery Boženy a syna Jenka do onoho města. Ale i do této chvíle radostí zasáhl nepříznivý osud. Vojenský vlak měl v Kansas City zůstatí téměř 12 hodin, ale z nepřipraveného programu se úplně změnil, tak že na sejití matky se synem zbyly pouhé dvě hodiny. Avšak i ty, ač příliš rychle uběhly, byly pro paní Hladíkovou i její děti velmi radostné. Z Deming byl p. Hladík před krátkou dobou přeložen do San Franciska, Cal., kde se mu vlašť libilo. V dopisech svých líčil krásy města i krajiny, které připomínaly mu Prahu, jež jest zvláště paní Hladíkové nezapomenutelnou "matičkou českých měst". Radost jeho z pobytu v San Francisku netrvala však dlouho. V posledním dopisu dá vá matce i sourozencům "s Bohem" píše, že odjíždí a upozorňuje, aby se paní Hladíková nedivila, dostane-li za čas dopis z Vladivostoku, neboť místo toto snad je očekávaným cílem výpravy. Jest možno, že tímto způsobem se jde se krajan-Američan s bratry Čechy v česko-slovenské armádě a bude jim pomáhati v dobré věci, kterou v Sibiři konají. Přejeme panu Hladíkovi i jeho druhům, aby vrátili se z výpravy své s vítěznými vávňy.

Osobní.

Tyto dny vrátila se do svého domova paní B. W. Bartošová z deji návštěvy příbuzných v Belleville, Kans., a přivezla s sebou svoji sestru, která v rodině Bartošových stráví své prázdniny. — Paní Jos. Březičková odjela tento týden na několika-denní návštěvu přátel do Weston, Nebr.

ODJELI NA VÝLET.

V pátek odejely do Geddes, So. Dakota, paní Antonie Vitámpásová a Zdeňka Potzová. Jedou př. vyprávěti na žně k pí. Turmovové, kteráž je tam pozvala. Přejeme oběma dárnám hojnost zábaty a doufáme, že jejich pomoc bude vydatná. A paní Turmovové jsme radou, aby ty velkoměstské paničky hodně pobízela, tak aby se bezky započily při sklizni toho chleběčka.

Z BRAINARD, NEB.

Dne 16. července 1918. Čtená redakce "Pokroku"! S velkou radostí vám sdělují, že po návštěvě a přednášce pana poručíka Oldřicha Španiela, jsem spolu s paní Jak. Horáčekovou vykonala sbírku na "tabáček" pro ty naše hrdinné hochy v Česko-Slovenské armádě. Děk štědrosti zdejších občanů sebraly jsme \$230.00, které jsem dnes přímo do New Yorku zaslala. Myslím, že by se měly všude v českých osadách tyto malé sbírky vykonávat a pamatovat též na naše české hrdiny. Znamenám se s úctou, Paúl Anna Zikmundová.

Krajan na cestě do Sibíře.

Paní Hladíková, matka známých bratří Hladíků, obdržela lístek od syna Milouše, v Omaze dosud neznámého, z něhož se dovídá o jeho cestě v neznámé končiny. Pan Milouš Hladík žil řadu let v Minnesotě, kde také po vypovězení války Německu přihlásil se do řad obránců nové vlasti. Prvním jeho evičebním táborem byl Deming, N. M. Když za svou povinnost odjížděl, rád by si byl zajel do Omahy, aby milé členy rodiny spatřil, ale nebylo to možno, protože šel s větší výpravou vojínů, která měla cestu přesně vytknutou. Věděl však, že vlak, v němž pojedá, němí delší zastávku v Kansas

Našemu rolnictvu ve státu Nebrasce.

Jeden z největších podniků Čechů omašských a nebrasských na prospěch osamostatnění země československých, na podporu československé armády, která na všech evropských frontách k dosažení tohoto účelu hrdinsky bojuje, Bazar Svobody, líží ke svému uskutečnění.

Shor fiditelů, maje na mysli pokud možno největší zdar Bazaru Svobody, který pořádan bude v městském Auditoriu ve dnech 1. až 8. září, rozhodnul se, že k duellní svorné součinnosti všech Čechů nebrasských upravit zvláštní stánky, v nichž důstojně mohli by se reprezentovati i český venkov. Počet stánků záležeti bude na množství předmětů, jimiž dárci z venkova přispějí; již nyní jest zřejmo, že bude zapotřebí nejméně šest stánků.

Věříme, že český venkov ve státu vykoná svou povinnost; věříme, že čeští rolníci z Nebrasky budou jako vždy na prvním místě; věříme, že žádný národní uvodněl český farmář nenechá volání těžce zkoušené vlasti v době nejpohutnější bez slyšetného odpořadí.

Shor fiditelů rozestl minulý týden českým rolníkům ve státě dopisy, v nichž žádá o radu i dary, které by umožnily postavení zásobení i vkusnou úpravou stánků, jimiž by náš venkov důstojně byl reprezentován.

Snažou naši jest, aby bazar stal se tou nejlepší a největší reprezentací Čecho-Američanů ve státě Nebraska, neboť po výsledcích nás národ americký souditi bude. Dostáváme celé haldy dopisů od našich vlasteneckých rolníků, a mnozí nám radí, že by záhodno bylo vyslati agitátory na venek, jini opět již jsou v plné práci, což dokazují jejich velké dary. Touto cestou sdělujeme našim obětavým krajanům na venkově, že nemožno nám vyslati jednatel na venek, neboť jsme jisti, že ti, kteří by dali jednateli, zajisté zašlou příspěvek svůj též přímo a my tím ušetříme velké cestovní vydání.

"UKAŽ, CO UMÍŠ, A JÁ TI POVÍM, CO JSI!"

Tak asi můžeme zvolati ku každému krajanu nejen v Omaze, ale i mimo Omahu. Jak hodiny bazarové ukazují, pokrok do dnešní doby jest značný a bude-li každý více si všimati těchto hodin, zajisté sezná, že naši krajané mají srdce na pravém místě.

Jest skutečně pozoruhodné, jak mnozí krajané bez jakéhokoliv vyzvání ku naší vlastenecké práci přispívají. Někteří i s rozhořčením přicházejí s dárky, že prý by již dali dávno, ale stále čekali, až k nim výbor přijde. Nu a tu žádám snažně naše krajany, by odpustili, kdyby se tak stalo a výbor je nenavštívil, neboť nestalo se tak zámyslně, ale pouze pro nával velké práce.

Doba se krátí a ještě jest mnoho krajanů, kteří ku bazaru ne přispěli; mnozí posud nemohli, jini opouštěli a jini čekali na pozdější dobu, aby umožněno jim bylo dáti více, nežli v čase, kdy o to žádání byli. Jak dalece jsme poznali, našli jsme některé krajany, kteří až posud odepřeli znáti se k Čechům, ale jak doslycháme, přispějí a sice prý více, nežli bychom od nich očekávali.

Dar od takového člověka jest skutečně velice vítaným, neboť víme, že nemajd se snad jediného krajana, který by nechal k tomu dojít, aby jméno jeho bylo zaneseno do knihy krajanů nebrasských bez jakéhokoliv příspěvku. Mimo zlaté knihy, která bude zaslána do Prahy Čechy z Nebrasky, sčastněnými na tomto bazaru, bude vydán tiskem Památník, ve kterém bude úplná zpráva příjmu a vydání bazarového, a sice

budou uvedena nejen do podrobná jména krajanů, kteří přispěli ku tomuto bazaru, ale budou také uvedena jména krajanů, kteří jich obydli navštívili a o podporu žádali. Hanba, a mohl bych právem říci: zločin takový, spáchaný na našich krajanec ve staré vlasti, bude špatnou skvrnou na jejich jméne nejen dnes, ale po dlouhá léta budoucí. Takoví lidé budou pravým vyvrhelem české společnosti.

Ač dlouze jsem se o této věci rozepřel, sám v nitru svém jsem přesvědčen, že snad nikdo nenechá k tomu dojiti, aby jméno jeho vystaveno bylo potupně na veřejnost před celým světem.

VELMI DŮLEŽITÉ.

Bazar tento jest pořádan ve prospěch česko-slovenské armády a ve prospěch Česko-Slovenské Národní Rady.

Jméno každého dárece zaneseno bude do Zlaté knihy, která bude po válce zaslána do Prahy jakožto důkaz naší práce pro naši vlast.

Mimo Zlaté knihy vydána bude památní kniha tiskem o celém bazaru, ve které zanesena budou jména všech dárců a také těch, kteří nie nedali, a doufáme, že nebude ani jediného jména českého, které by nebylo mezi dárci zaneseno.

KDYŽ NAŠI HOŠI KRVÁČÍ NA POLI VÁLEČNÉM

musíme my přispívati doma penězi, abychom hrdinům tím dokázali, že to jsou Češi američtí, kteří stojí za nimi, když krajané ve vlasti české jim sami pomoci nemohou.

JAKÉKOLIV DARY

peněžitě, drábež, vejce, prasata, telata, kukuřice, pšenice, brambory a jiné věci, kterými bychom mohli zásobiti stánky venkova jakožto reprezentaci rolnickou, a nebo jiné výstavky, které by krajané mohli zaslati, přispějí velkou měrou ku plnému úspěchu našeho bazaru a českého jména po celém státě.

DVA DNY VYHRAZENÝ PRO ČESKÝ VENKOV

a sice pátek a sobota, 6. a 7. září.

Čeští rolníci, pomozte nám dokázati, že český venkov jest dnes pro českou věc právě tak nadšen, jako byli Čechové za starých časů. Naše česká armáda hledí na nás a volá o pomoc. Ukažme hochům, že se v nás nesklamali!

Karel E. Stěnička, ředitel.

PŘIJELI NA NÁVŠTĚVU.

Ve čtvrtek přijel do Omahy pan Cichler, známý mlynář z Prahy, Nebr., se svou chotí a deerkou, na návštěvu k manželům John Libalovým, k manželům Hruškovým a jiným známým. Pan Cichler odjel téhož dne do svého domova, a rodina jeho zdrží se zde do neděle.

Krajané povolání k vojsku.

Z obvodu čís. 4 nastoupí dne 22. července vojenskou službu následující krajané: Paúl J. Rozmajzl, 1925 již. 14. ul. Rudolf Masilko, 615 Doreas ul. Joe Ondráček, 2104 již. 9. ul. James Altman, 1705 již. 14. ul. Joseph Ventura, 1102 již. 13. ul. Jerome Valenta, 1237 již. 14. ul. Stephen Rovka, 1448 již. 13. ul. Anthony C. Ostronic, 1415 již. 12. ul. Louis J. Foral, 1418 Pierce ul. Edward W. Dokulil, Edwrd Valáček a S. E. Malolepší.

Angličtí a francouzští kuchaři připravují oběd pro hladové kamarády. Les zakrývá jejich ohně před zraky nepřítel.